



JURNAL

PENTRU RESPONDIREA ÎNTREBĂRILOR NATURALE ȘI EXACTE,

în toate clasele.

Pediyeatș

de

Profesor Doktor Izliș Baran.

№ 39.

(Anul întâi)

București.

Octombrie 15, 1856.

Konpindepe: Despre natimile morale epidemice. — Κατωίμεα ασπυαί ne nāmintș în timpsul aktsalș.

Despre natimile morale epidemice.

Fie-kare omș, kiarș nefindș medikș, mtie kș sintș znele patimī ale korpșlșī kare sintș epidemice mi kontaioase saș lini-
choase, adikș: zñș omș le kintirș de la zñș
altș omș. S. e. çisma este o patimș kșpatș
kontaioasz: zñș omș de sine nș se volnșve-
mte de çismș, prekșmș se volnșvemte de
sine de peripneșmonie saș de kolikș, çī tre-
vșe ka sș atinș p'zñș çismatș saș xainele
zñșī çismatș, atșnçī dovindemte mi ełș çī-
mș. Sintș alte patimī epidemice kare se do-
vīndeskș prin atinșere mi prin aerș: s. e.
kindș domnemte patima vșrsatșlșī, atșnçī
poate çine-va sș dovīdeaskș așeastș patimș

prin atinșere; zñș volnavș de vșrsatș mi
kiarș neatinșrīndș ne nimenī, inflençia aerș-
lșī poate sșī komșnīche vșrsatș; în asemenea
kondiçione se aflș frigșrile, cholera mi mșl-
te alte patimī epidemice.

Așa dar e mtistș de mșlț kș korpșlș
noștrș e sșpșșș znorș patimī epidemice ka-
re le dovīndemte prin atinșerea zñșī volnavș
çe nștimemte totș de așeastș volnș.

Dar o altș çirkșstançș maī pșçinș kș-
noskștș este kș, kiarș znele din natimile
pervoase mi morale ale omșlșī sintș epide-
mice, kontaioase (liniçhose) mi se dovīndeskș

prin vederea znei pămăntă kare sferă de
această patimă.

Skopulă acestă artikulă este a arăta
kă într'adevăr asemenea boale epidemice
morale există mi aș mi există în toate timpuri
le, la națiunile antice, la oamenii din se-
colele de mizokă mi kiară în epoca no-
stră modernă se arată din timp în timp.

Kindă stădiemă istoria antikă, răsăm în
Pausanias zikindă kă: fetele lă Proetus mi
femeile lă Argos s'ă smintită toate, d'o dată
ă zăblătă pătchindă ne kîmni, imăinîn-
dă'mi kă s'ă skimbată în vaci; de această
smintire (ka omă s'ă imăine kă s'ă skim-
bată în koră znei animă) pomenite mi
Skriptura Sakră znde zice: kă peșele Na-
vokodonosoră îndată a încheptă să zăblă în
patră nișoare mi a pșkăstă cară dăpă kîmni
întokmă ka zne animă. Smintirea această,
nămită akă în Medicină Lycophantia, s'a
arătătă mai ne zpmă în secolele de mizokă
împreună kă alte epidemii morale, despre
kare vomă vorbi mai la vale.

Plutarchū povestemte de o epidemie de
sinucidere kare a domnită într'zne timp în
tre fetele din orașul Milet în Elada. Ace-
sta ne adăre aminte mi de epidemia de sinu-
cidere kare a domnită în secolulă ală 14-lea
între fetele din orașul Lyon în Franța,
dîntre kare măte s'ă arăkată în rîșul
Rhon de akolo mi s'ă nekăstă, fără vr'o
kază raționabilă.

Bestită era în antiksetate orașul Av-
dera în Elada, ai kărăi lokșitoră eraă toți
afektați d'o smintire teatrală, adikă: toți
îmi inkînșiaă kă sint aktoră, mi de la mikă
pînă la mare, de dimineada pînă seara ză-
kaă mi penetaă pole teatrală zna mai pidi-
kă de kîță ală.

Dap nič'zne timp n'a fostă atită de fa-
vorabilă pentră desvoltarea znoră asemenea
patimi morale de kîță secolele nămite de
mizokă. În aceste secole, inteligența mi in-
străkșioneă pșlikă eraă nă. Biada oame-
niloră de atșni era o biadă instiktivă dap
nă intelektuală. Toate forșele natșei, în
lokă d'a fi șervitoare omă kă akă, e-

raă șaiăma lă, kăni n'a mtită leșile doră,
niči modă dăpă kare ară pștea să de di-
rișe în folosulă lă. Kiară relișioneă nă e-
ra atșni în Eșrona vr'zne institută kare să
însușe omă simșiri nobile, kare s'ă dea
konslașioni în timpuri de sșferinșe, kare
să proklame zștatea mi misepikordia infi-
nită a Kreatoră lă zmei, avîndă milă mi
ertare pentră zăbicișile omenști; čiș din
kontra relișioneă eșersa atșni domnia ei a-
pșștoare așșra oameniloră prin fșikă mi
șaiămă; inferă mi diabolă aș zăkată la
dînsa zne rolă foarte mare. Nă e dap de
mirare kă omă de pîndă vedea pșștinde-
nea aeră zșșlătă kă diabolă kare lă ro-
neskă șure a lă pedensă pentră pșkatele sa-
le țele nenșștrate. Fie-kare pșșțere era
kondamnată, sșv kăvîntă kă este o tentaș-
ne a diabolă kare voemte să ne pșșțea-
skă. Kronikariă zikă, kă zni klerici esal-
tați m'astșpaă zșekile kindă așzeă pșșire-
torile kîntîndă zikînd: „kă diabolă kîntă
din țșra ei.“ Dap nă năma pșșțerile, či
opi țe evenimentă natșrală eștraordinară era
pșșită ka o zăkrare dievoleskă. Dakă era
vr'o zăkșione, ziceă kă diabolă în kon-
șșrașione kă vrăjitoarele pînă ploaea în
aeră mi n'o lasă să kază ne pșșintă; dakă
vacile nă daă destă lante, ziceă kă vră-
jitoarele zăblă noantea sșșpîndă p'îndă aeră
kățpă ne mșșpă mi mălă vacile ne seama
satanei, pșșșlă inferă.

În astă-felă de disnozișione a șșpiteloră,
era țenă omeneskă în Eșrona în timpuri-
le de atșni. O simșire de șaiămă, d'o an-
ksietate pșșndă mi d'o groază teribilă ne
konșinde, kindă ne pșșentă în șșpită
noștră șapea șocială de atșni, d'o parte kă
ale ei kalamitșni pșșlice, de epidemile fi-
șice mi morale, de sinucidere mi de smintiri
epidemice, de foamete mi de čișmă kare de-
șima pșșlașioneă, fiîndă kă ignoranța oa-
meniloră nă era în șape a pșșne șabilă la
aceste vișșpă pșșlice, mi ne de ală parte
kă ale ei kșime îngrozitoare, kindă aș apșă
oameni de vii, sșv kăvîntă kă așștia aș alte idei
în raportă relișionei mi adorșpă fiîndei sș-

преме, каре инсѣми а инспиратѣ не диференци оаменї кѣ диферите идеї, саѣ кїндѣ аѣ арѣнкатѣ ин апѣ femeї вѣтрїне, а кѣрора вїнѣ ера кѣ ераѣ вѣтрїне шї ерїте, сѣѣ кѣвїнтѣ кѣ еле ка нїште вѣрѣжїтоаре че сїнтѣ аѣ інкеїатѣ трактатѣ кѣ satana пентрѣ нїмїчїреа лѣмеї.

Кѣ тоатѣ тероареа каре не инспирѣ ачестѣ таблоѣ трїстѣ, тотѣ нѣ тревѣе сѣ фѣрїмѣ д'а'лѣ есамїна маї д'апроаре. Monstrѣозїтѣцїле фїзїче шї морале мерїтѣ д'а фї стѣдіате, кѣ тоате кѣ ведереа лорѣ не ѣмпле д'ѣнѣ десрѣстѣ несѣпортавїлѣ.

Ин мїзлокѣлѣ секѣлѣлѣї алѣ 14-леа нї се презентѣ о епїдеміе терївїлѣ каре а devastatѣ Еѣропа; ачестѣ епїдеміе е кѣноскѣтѣ сѣѣтѣ нѣмїреа де: „Моартеа неарѣ.“ Еа а венїтѣ дїн Asia прїн Konstantinopolѣ ла Еѣропа мепїдїоналѣ, д'а аїчї а лѣатѣ дрѣмѣлѣ еї кѣтрѣ нордѣ шї а аѣѣнсѣ кїарѣ ла Svecїа шї ла нордѣлѣ Англіеї. Мѣлте дїн ораше марї аѣ рѣмасѣ дїснѣїате де локїиторї шї дешерте ин ѣрма ачестеї епїдемії инпрозїтоаре, каре а оморїтѣ атѣнчї маї ла жѣмѣтате дїн попѣладїснеа Еѣропеї. Деснре натѣра ачестеї епїдемії, Medїчїї нѣ сїнтѣ д'аѣеамї оїнїсне, кѣчї знїї претїндѣ кѣ „Моартеа неарѣ“ ера чїзма оріенталѣ каре с'а арѣтатѣ шї маї пе ѣрмѣ пїнѣ ин зїлеле ноастре, инсѣ нїчї о датѣ кѣ о фѣрїе аша де mare ка ин секѣлѣлѣ алѣ 14-леа, не кїндѣ алїї претїндѣ, кѣ „Моартеа неарѣ“ ера о епїдеміе д'о воалѣ партикѣларѣ, каре пентрѣ порочїреа оаменїлорѣ нѣ с'а маї арѣтатѣ д'атѣнчї.

Орї кѣмѣ, ачестѣ патїмѣ епїдемікѣ ера кѣ тотѣлѣ морталѣ, нїч'ѣнѣ ремедїѣ нѣ пѣтеа сѣ skane не омѣлѣ атакатѣ д'о моарте сїѣрѣ.

Ачестѣ епїдеміе фїзїкѣ а продѣсѣ шї о епїдеміе моралѣ. Оаменїї аѣ кѣзѣтѣ атѣнчї интр'о смїнтїпе, саѣ кїарѣ пѣтемѣ зїче кѣ тоатѣ лѣмеа се смїнтїсе. Кронїкарїї не повестекѣ: кѣ с'аѣ форматѣ атѣнчї нїште сочїетѣцїї де оаменї есалтадї, каре імаѣнїндѣ'мї кѣ epidemia este kazzatѣ прїн пѣкателе оаменїлорѣ; де ачееа дрентѣ педѣансѣ с'аѣ кїнѣїтѣ инсѣми пентрѣ крїме імаѣнїаре кѣ фелѣрїмї де кїнѣрї, ва інкѣ кѣ нѣеле саѣ кѣ нїште бїче де пеле гроасѣ авїндѣ кѣе вѣтѣсте не еле

с'аѣ вѣтѣстѣ ѣнѣлѣ не алѣлѣ ин пѣвїкѣ не ѣлїде шї ин пїеѣе пѣвїче. Ла ачесте прочесїснї де кїнѣрї с'адѣна о мѣлїме mare де кїнѣиторї лїнѣ вр'о вїсерїкѣ, трѣѣеаѣ клопотеле ка сѣ се адѣне лѣме мѣлѣ, дѣпѣ ачееа ѣнѣлѣ дїнтре еї емеа ин пѣвїкѣ інантеа челорѣ-л-акїї шї чїтеа кїте о skpїсоаре „кѣзѣтѣ дїн черѣ“ (дѣпѣ еспресїсїнеа лѣї) прїн каре Дѣмнезеѣ ordona оаменїлорѣ ка сѣ се кїнѣїаскѣ пентрѣ пѣкателе лорѣ. Дѣпѣ ачестѣ аспрѣ sentenѣї а черѣлѣї, ѣрма шї есекѣїсїнеа еї шї кїнѣиторїї інчепеаѣ а се ловї ѣнѣлѣ не алѣлѣ не пелеа роалѣ, пїнѣ кїндѣ корнѣрїле лорѣ с'аѣ аконерїтѣ „кѣ рѣнї шї рїѣрї де сїнѣ кѣрѣїтоаре.“ Де мѣлте орї кїнѣиторїї термінѣаѣ асеменеа прочесїснї кѣ кїте о инвасїсне ин кѣартїерѣлѣ Евреїлорѣ ѣнде тѣїаѣ шї ардеаѣ тотѣ че рѣсеаѣ аколо, шї тоате ачестеа „пентрѣ глорїа лѣї Дѣмнезеѣ!“

Дѣп'ачестѣ епїдеміе фїсїкѣ шї моралѣ, рѣсїмѣ тотѣ ин секѣлеле алѣ 14-леа шї алѣ 15-леа о алѣ епїдеміе де смїнтїпе кѣноскѣтѣ сѣѣ нѣме де „фѣрїа де жокѣ.“ Ин Дѣрманїа, Франчїа шї Skandinavia с'а вѣзѣтѣ атѣнчї феноменѣлѣ естраордїнарѣ, кѣ попѣладїснї интрѣїї де сате шї де ораше емеаѣ афарѣ ин ѣлїде шї жѣкаѣ оре шї кїарѣ зїле интрѣїї, фѣрѣ вр'о казѣ рѣїонавїлѣ шї кїарѣ фѣрѣ воїнѣе лїбере. Еї се пѣреаѣ а фї імпїншї ин ачесте жокѣрї де інстїнкѣтѣ, саѣ ка сѣ зїкѣ маї вїне д'о патїмѣ интерїоарѣ, кѣчї интр'а-девѣрѣ аѣ fostѣ шї волнавї. Кїндѣ і ле-а венїтѣ пароксїзмѣлѣ (фѣрїа) де жокѣ, аѣ інчепѣтѣ сѣ ѣеамѣ, аѣ сїмїїтѣ о anxietate (stenaxorie) де моарте, вѣрѣта лорѣ с'а ѣмфлатѣ ка о тоѣ шї ераѣ сїлїїї а'шї стрїнѣе таре вѣрѣта саѣ а се ловї кѣ мїнеле шї кїарѣ кѣ пїчоареле, алмїнтрелеа мѣреаѣ. Ѣнїї кѣдеаѣ ин епїлѣсїе шї ин фелѣрїмї де конвѣлсїснї ла інчепѣтѣлѣ атакѣлѣї, алїїї абеаѣ вїзїснї естраордїнаре де інѣрїї саѣ де діаволї кїндѣ ераѣ ин жокѣ, дар маї тоїї жѣкїндѣ кїнтаѣ кїнтѣе вїсерїчемїї, кїемїндѣ нѣмеле сanteлѣї Іоан ка сѣ'ї skane де діаволїї дїн корнѣлѣ лорѣ каре 'ї кїнѣескѣ. Де ачееа ачемїї жѣкѣиторїї епїдемічї с'аѣ шї нѣмїтѣ „Жѣкѣиторїї santeлѣї Іоан.“ Ин анїї де ла 1374 пїнѣ ла

1418 a domnită în celă mai mare gradă a-
ceastă epidemie de жекторі în Olanda, Stras-
burg, Metz și ч. л. t.

Prăgînă dărucească timpurișă s'a arătată în
nordul și sudul Europei dator epidemii
morale foarte serioase, adică: în nordul mi-
grădiznilor komiloră și în sudul oboaleș kă
konvulsioni nămită „tarantismă.”

Despre emigrădiznilor komiloră, zikă
kronikarii, kă în timpurișă acesta mi de ko-
ni s'a adănată și aș plekată departe de
kasele loră, singur, nemtiindă pentru ce, mai
todi s'aș prăpădită ne drămă. Mădă din ei
aș fostă anșkădă ne drămă de difepite kon-
vulsioni și smintiră și nă s'aș mai întorsă
la prăgînă loră. Mai kă seamă în Skandi-
navia s'a vâzută acestă fenomenă streină și
vizară.

Dar despre patima spasmodikă (kă kon-
vulsione) ce se nămeste tarantismă, Medici
aș făkătă черчетăри serioase; rezătată a-
cestoră черчетăри este celă зрăторă: În s-
dălă Italiei lăngă orașul Tarent există ună
felă de пăіаженă nămită tarantăла (Lycosa
Tarantula L.). Maskălă are o lăngăime de
13 și femela de 17 lini. Această insektă
trămeste în Spania, Portugalia și mai kă
seamă în sădălă Italiei unde s'a întimplată
în sekălele de mai nainte epidemiale de ta-
rantismă, și kiară akămă se întimplă akolo
din kăndă în kăndă la ună oamenă simptome
de tarantismă. Medikălă Kaehler, trimisă în-
tr'adinsă din Svedia a stădia în Italia ta-
rantismălă, fache despre dănsălă зрăтоarea
deskripe:

„Kăndă ună omă, zăche elă, era măș-
kată de o tarantălă, atăngă devine melanko-
likă, nă vorămeste, se sfămeste de oamenă, ne-
de noftă de mănkare, toate memărele îi de-
vină grele și fără nătere, săferă d'o mare
anksietate, kolăarea pelăi i se fache galăbenă,
kiară dăngă i se mănkă în gără, ună kadă
în difepite snasme și konvulsioni. Această
patimă ține la ună dăoi și trei ani. Peme-
diălă acestei patime nă e altă nimikă de kătă
măzika. Pădele ună asemenea pătămă a-
dănă măzikană, mai kă seamă aș kare

kăntă kă vioara și k'ună instrumentă nămită
Cithar; însă ei trăvăse să kănte ună felă de
melodie partikălară pentru această patimă.
Kăndă aș înțepătă să kănte melodia această,
pătămășlă înțepăse să stripe și să țrăle în-
tr'ună modă partikălară, singele îi s'au pin-
de, se fache рошă la obrază și înțepăse să
жоаче. Kă kătă patima e mai nekă, kă a-
tătă pătămășlă жоакă mai mălă, kăte o dă-
tă жоакă năntă la 2—3 ore fără întррă-
dăne. Măzikană nă trăvăse să înțeteze a
kăntă năntă kăndă pătămășlă de sine a înț-
tată d'a mai жăка, almintрелеа oamenă de
akolo kredă kă pătămășlă trăvăse să mo-
ară. Dăntă acestă жоакă konvulsivă, și foarte
ostenitoră, pătămășlă kade într'ună somnă
adănkă și korălă să se akonepe kă o, tran-
spirădăne peste mășără. Acestă remedă se
penetează în trei zile zna dăntă alta. De
mălă opă patima revăne la o zi хотărită, a-
tăngă remedă trăvăse penetată peste, ană, va
înăkă săntă ună la kare aceste проедăре s'a
penetată zăche și dăo-zăci de ani unălă dăntă
altălă.”

Trăvăse să nomenimă kă, săntă ună Me-
dici kare претăndă kă nămită insektă, e kă
totălă nevinovată în această patimă. Kă toate a-
stea e kănoskătă, kă patima tarantismălă kă-
re se arată și akămă în sădălă Italiei la
ună oamenă, în sekălele de mizăokă a akănsă
de mălă opă la o întindepe d'o mare epide-
mie și a prodăssă fenomene foarte serioase.

În timpurile noastre s'a arătată într'al-
tă parte a Italiei, adică în Piemontă, ună
altă felă de epidemie d'o patimă nepăoasă
și morală kare e asemenea foarte intere-
santă și serioasă; adică razetăle aș vorbită
kă kăte-va lăni mai nainte, d'o patimă vizară
ce s'a arătată la mălă fete și femeі tănepe
în orașul Taragnasco lăngă рілă Dora-
Baltra în Piemontă. Persoanele atakate de
această patimă, săntă prinse d'o tremărare
unălă fără tare ka la fărăсі, totă d'o dată
le ese snămă din gără, vapsă, pentălă loră
se zămăntă și akăngă de kadă din năioare.
Totă în acestă timpă, atakăni săntă foarte
somnăromă și ostentă. Dăruceastă nepăoasă

vine o altă perioadă de reacțiune; atunci vom avea îndată se scoală spirindă: „aksm mь dьkь!” mi din mințelă acesta nь mai poate sь lă die vine-va. Къчи челă mai devilă kîmtirь atunci o pьtere persistentь peste mьsьpь, în kîtă depьrteazь opî ce împiedekape kape întîlnemte în drьmă. Kîndă întîlneskă pe oameni чей mai tarî, 'i daș josă, kiar ьmile mi fepestrelе kape le rьseskă pe drьmă, le fьrimь mi mepгь totă înainte, esă apoi afarь în aeră liberă mi fьră pьtьchindь-se pe kîmnî ka nevъnî, nesokotindă niчi oste-neala чеa mare, niчi perikolălă la kape se espьnă. Țna dintre aceste volnave s'a arьnkată afarь pe fepeastrь, însь nь i s'a fьkьtă nimikă; pe kîndă o alta s'a arьnkată într'ьnă pîș mi s'ară fi înekată, daka pьdele eî n'ară fi skos'o d'akolo. Dьpь че аă ьmьlată fьra kîte-va ore nekontenită, kadă de ostenealь mi pьmină în repaьsă pьjine ore, pe ьpmь iar se skolă kь spirare de: aksm mь dьkь! mi iar daș fьra ka mai nainte.

Maî nainte kîndă s'aă vьzтă oameni mim-kindь-se, жьkîndă mi fьkîndă felьrimî de e-serчiцî kь kopьlă loră, fьpь voingь loră proprie, аă zisă: kь sîntă posedajî de diabolî; kь diabolî fakă în kopьlă loră aceste mimkьpî axtomatiचे, dar aksmă de kîndă mîingь fisiologiei a deskonepîtă kь sîntă în kopьlă nostră niște nervî kape mizloчeskă difepite mimkьpî, de atunci mîimă kь daka s'a volnьvită saă s'a depançiată ьnî dintre аестî nervî, omălă a pьpдtă domnia asьpra organeloră sale kape se mimkă de sine fьpь voingь mi kiară fьpь mîpea лă, în kîtă ьnele femeî isterikoase жokă saă mimkă totă d'agna kь mînele fьpь voingь loră (natima chorea), pe kîndă altеле plîngă mi pîdă ore întreçî fьpь voingь mi fьpь d'a se pьtea stьnini d'a face аеаста. Este într'adevьră ьnă spektakolă de spaimь d'a vedea p'ьnă omă pîzîndă ore întreçî, ьnă pîsă involьntară mi spasmodikă (pîsă sapdonikă).

La toate epidemiile de natimi nervoase mi morale, s'a arьtată çipkьmstanđa remarkabilă, kь instinktălă de imitaçiune kape e-

sistă la omă, жоакь ьnă rolă foarte mare în desvoltarea аестеi natime. Bederea ьnă omă kьzтă în konvьlsionî, poate sь prodьkь asemenea natimь la toçî чей чelă vьdă, dakă аă o simçibilitate delikată în kîtă аеастă vedea sь faktь asьpra loră o impresiune mare. Kiară omălă de pîndă kîndă vede pe vine-va kьzтă în epilensie, nь voemte ka sь se çite la dînsălă de fьika imitaçiонî nevольнтаре а аеасторă spasme, mai kь seamă kopî, а kьporă simçibilitate e foarte delikată, trevьe пьziцî d'ьnă astă-felă de spektakolă.

Este vestită în pьvinçia аеаста, istoria raportată de kьtre челеbrălă Medikă Boerhove. Elă zичe: în spitалălă чelă mare din Amstedamă a intrată o dată ьnă omă sьpьsă natimeî epilensiei. Eă neumtiindă аеаста, l'amă pьsă într'o sală mare între чей-л-алçî volnavî. Din nenorочire, în ziua аеаста, пьjîнă dьpь intrape, аеастă omă fь aпьkată de natima sa în vederea tьtьporă; îndată toçî чей-л-алçî volnavî аă kьzтă în asemenea konvьlsionî.

Maî interesantă se arьtă instinktălă de imitaçiune la natimile kьpată morale. Este o fantă, kь mьlçî din rapdistî suitaleloră de smintîçî mi ьnî din Medičiî vestîçî kape s'aă okьnată kь kьstapea аеасторă nenorочiçî, s'aă smintită mi eî. Bederea repetată а аеасторă акçionî neraçionabilе, а prodьsă mi la чей ьnъtomî prin instinktălă de imitaçiune, o stare mentală analogă kь аеаа. Kiară în raportălă sinçidepei, esistă niște fante kьpюase kape arьtă nîнь la че gradă instinktălă de imitaçiune nevольntarь este în stare а determina pe omă, sь konsuipe în kontra proprieî sale vieçî pentpь kape а arьtată nîнь aksmă o îçbipe mare m'ьnă instinktă d'a konserva аеастă dară pьçiosă алă natspei.

Eată ьnele din аеасте esemпле.

Sîntă tьpнepî oçliche în orașălă Pisa în Italia kape sîntă foarte înalte mi staă kьpьbate la o parte. Toçî voiaçopî le viziteză, însь пьçinî kьteză а se plîмба n'îнă balkonălă se află sьsă, fiindă kь, de kîndă s'a

întîmplatǎ ka zniî din vizitatorî sǎ se arǎ-
 че жосǎ дǎп'ачестǎ балконǎ ми сǎ моарǎ,
 d'atsǎчî балконǎлǎ a priimitǎ o penstagiǎne
 rea, mi mǎлпî kape de atsǎчî s'aǎ plimbatǎ
 ne eлǎ, aǎ zisǎ кǎ, d'aiчî s'aǎ arǎnkatǎ жосǎ
 atǎdea oameni, mi aчeasta a zmplatǎ imagi-
 naǎiǎnea лорǎ кǎ o doringǎ nevolǎntarǎ de
 imitagiǎne, îн kǎтǎ eǎ ka sǎ skame кǎ viaǎгǎ,
 aǎ datǎ fǎra din балконǎ.

Îнтр'ъна din kampaniile imperatorǎлǎi Na-
 полеон I, zǎнǎ soldatǎ a komisǎ zǎнǎ sinǎчidǎ,
 adikǎ s'a snǎnzǎratǎ sinǎгǎрǎ îнтр'o noante ne
 o zǎпǎ, kape a rǎsit'o îн ларǎрǎ. A dǎoa-zi
 s'a kǎnoskǎtǎ îн totǎ ларǎрǎлǎ кǎ totǎ ne zǎna
 aчeа s'a snǎnzǎratǎ zǎнǎ aлǎ soldatǎ. Dar
 a tpeea dimineayǎ s'a maǎ rǎsitǎ totǎ ne zǎna
 aчeа zǎнǎ aлǎ snǎnzǎratǎ, mi ama s'a зр-
 matǎ kite-va noппî zǎna dǎпǎ aлǎ. Napoleon
 azǎindǎ aчeasta mi konsǎltǎndǎse кǎ Mediciî,
 a хотǎрitǎ mi a пǎssǎ zǎнǎ zidǎ îнainteа zǎmeǎ
 mi a askǎns'o кǎ totǎлǎ de ла okiî soldaǎилорǎ;
 d'atsǎчî nǎ s'a maǎ snǎnzǎratǎ niчî zǎнǎ soldatǎ
 îн ларǎрǎ. Eatǎ кǎ vederea zǎmi, instrǎmen-
 tǎлǎ sinǎчidǎлǎi, a esчitatǎ ла. mǎлпî speкта-
 torî instinktǎлǎ imitagiǎniî nevolǎntarǎ.

Îн Anglia mi îн Germania, se sfieskǎ
 oameni d'a îнkǎria o odaе zǎnde s'a komisǎ
 zǎнǎ sinǎчidǎ, mi aǎ dǎpentate.

Esquirol zǎche: „de kindǎ gazetеле пǎвли-
 че vorbeskǎ mǎлǎ de прочеse kriminalе de
 omǎчide, de atsǎчî aчeastǎ krimǎ s'a îмǎл-
 пitǎ mi se mǎtie de sirǎрǎ кǎ ла zniî provi-
 ne nǎmaǎ prin instinktǎлǎ de imitagiǎne ne-
 volǎntarǎ.

Orfila povestente, кǎ îнтр'ънǎ орашǎ îн
 França s'a esekǎtatǎ zǎнǎ asasinǎ prin гилотинǎ
 îн miаǎa пǎвликǎ. A doa-zi zǎнǎ локzito-
 рǎлǎ aчestǎi орашǎ, omǎ onestǎ pǎпǎ aчi,

a omorǎtǎ zǎнǎ omǎ, tǎindǎ'i kǎпǎлǎ întokmaǎ
 ka prin гилотинǎ. Îнtrebindǎ'лǎ de че a fǎ-
 kǎтǎ aчeasta, eлǎ a rǎspǎnsǎ: n'amǎ avǎtǎ
 niчî zǎнǎ intereseǎ saǎ vr'o rǎzǎznare a omorǎ
 p'ачestǎ omǎ, dar vederea operaǎiǎniî tǎierǎi
 kǎпǎлǎi zǎнǎ omǎ, a esчitatǎ îн mine o do-
 ringǎ nepersistibilǎ a imita aчeastǎ opera-
 ǎiǎne.

Eatǎ dar pǎпǎ îн че gradǎ voingǎ no-
 strǎ zǎmanǎ este determinatǎ kǎrǎ îн zǎnele
 din akǎiǎniile sale morale, de nimte kǎzе
 streine, instinktive, îнvolǎntare, prodǎse prin
 чǎркǎmstǎndele fizice mi morale ale zǎmeǎ,
 dar nǎ ale individǎлǎi nostrǎ.

Îнтр'adevǎрǎ, voingǎ noastrǎ liberǎ,
 este darǎлǎ чelǎ maǎ preǎiosǎ kape natǎ-
 ра a datǎ noǎ oameniлорǎ. Animalеле лǎ-
 kpezǎ prin instinktǎ, dar noi prin voingǎ li-
 берǎ spontanǎ. Dar nǎ tpeǎse sǎ ne zǎтǎmǎ
 кǎ zǎnele akǎiǎni sokotite de volǎntare; sintǎ
 îнтр'adevǎрǎ nǎmaǎ instinktive; кǎ de mǎлte
 ori instinktǎлǎ se stǎikoarǎ îн viaǎгǎ-ne fǎ-
 рǎ mǎtieа noastrǎ.

Kǎnoptingǎ aчestorǎ îмпрежǎрǎри are
 zǎнǎ intereseǎ mare, nǎ nǎmaǎ pentǎрǎ ori че omǎ,
 кǎрǎzia 'i плаче a stǎdia natǎра omeneaskǎ,
 va îнkǎ este de чеа dintǎia îмпортanǎгǎ pen-
 тǎрǎ жǎdekǎtorǎлǎ kape жǎdekǎ fantеле oa-
 meniлорǎ ka sǎ deosibeaskǎ vine o akǎiǎne
 rea, komisǎ prin voingǎ rea liberǎ, mi prin
 зǎmare îмпǎtabilǎ mi demǎ de pedeapǎ, din-
 тр'o fantǎ rea komisǎ ka zǎнǎ aktǎ instink-
 tivǎ mi nevolǎntarǎ, prin зǎmare ne sǎпǎsǎ
 niчî zǎneǎ pedense; admǎntrelea жǎdekǎtorǎлǎ
 îн локǎ d'a pedensi o krimǎ, va pedensi
 p'zǎнǎ nevinovatǎ, mi prin зǎmare va komite
 îнssǎmi eлǎ o krimǎ kondamnabilǎ.

Kǎлǎчimea азǎрǎлǎi ne пǎmǎntǎ îн timпǎлǎ aktǎалǎ.

Artikolǎлǎ I.

Este o esǎpǎsiǎne îн literatǎрǎ кǎ кǎл-
 тǎра mi чivilizǎiǎnea merǎ de ла рǎзǎрitǎ
 ла aпǎssǎ, întokmaǎ ka soareле din toate zi-
 леле. Aчeasta îнsǎ nǎ tpeǎse sǎ ne sǎperie

ne noi Eзroпeenii, кǎчi dakǎ ne de o parte
 чivilizǎiǎnea merǎ akǎmǎ de ла noi ла A-
 merika, ne de aлǎ parte ea va merǎ maǎ
 tǎрziǎ de ла Amerika ла Asia mi de ла Asia

iar va reveni la noi, merindă totă de la păsărită la apăsă, din cauza potenzimei pământului.

Dar la metalele noi, adică la aur și argint, răsăm o circumstanță contrarie, adică aceste metale în totă timpă aș mersă de la apăsă spre păsărită. În timpărie kă totă antice, India și Arabia eraă foarte bogate în aur, de aceea răsăm în Skriptura Sakră kă rețele Salomon a trimisă corăbii din Palestina pe Marea-Arabică la „Ofir“ în India kare, dăne ce aș zăbovită trei ani pe drumă, aș revenită încărkate kă mătă aur. Dar kăpindă s'a sfârșită aură în India și Arabia, și oamenii din aceste țări aș încență să kaste aură în Asia mică și în Europa. În Strabo și Plinius se răsescă descrieri lăni despre exploatareă aură în Elada, Italia, Galia, Spania și kiar în Anglia dăne Tacitus.

Kăpindă însă s'a sfârșită aură și în Europa. În secolele de mizlocă nă s'a mai simțită nimică în Europa, kă aici a fostă o dată o Kalifornie de aur, și nămai zănele lokări între mănii Harz în Germania și între mănii Karpați în Banată și Transilvania aș răsăcă ka niște mici săvenire de epoca auriferă a Europei. De aceea Fenicienii, așenți Anglezii în timpărie antice, kare aș avță treăinț de metale noi, drentă monedă pentru comerță loră kare se întinse atăni peste toată țămea kănoskă, de aceea, zică, Fenicienii aș fostă siliți să kaste aură și argintă nă la mărșinile okcidentale ale țării antice; acolo aș răsită bogatele mine d'argintă din Hispania.

În totă timpă, de la epoca Fenicieniloră nă akămă, comerță între Europei și Orientală era pasivă pentru Europa, adică totă d'ăna Europa a trimisă la Orientă vani și a pūimă d'acolo mărșări neșari. Din epoca Romaniloră ne vestă Plinius (Historia naturalis, liber XII cap 18) kă în totă ană se trimetea atăni o valoare de 2½ milioane franții în metale noi de la Europa la Asia. În secolele de mizlocă a kontință așestă esportăre a vaniloră

din Europa la Orientă prin trei drumări mari, prin kare s'a răsă neguă între Orientă și Okcidentă, adică: prin Marea-Romă, prin Marea-Persiei și pe răsă nă la nordă Mării-Kaspiere, prin Asia centrală la Kina, Mongolia și India. În secolele ală 15-lea lipsa de aură și de argintă era în Europa ama de mare, în kăță dăne nă s'ară fi deskoperită Amerika, treăia să pūimească ză metală mai komă (s. e. argă) drentă monedă și reprezentă valoareloră. Dar din porocăre s'a deskoperită atăni Amerika kă tesărie ei de aură și de argintă, mai kă seamă în Meksiko. De atăni înkoaci, răsă kă metalele noi aș încență să kăre kă o viațăre nă de la apăsă kătre păsărită, adică o parte din aceste tesăre a răsă în Europa, pe kăndă cele mai mătă aș mersă prin mănile neguătorilor Spaniolă și Portugezi la India și la Kina.

Aceasta nă e de mirare. Kăci în totă timpă prodătele indăstrieale ale pământului din Asia, eraă foarte stimate în Europa. E destă să pomenimă aici între prodătele pământului: ceață, kafea, mătase, toate plantele aromatice (s. e. kășoare, skorșoare, pipere și c. l. t.), dar între prodătele indăstriei sântă felărimi de vase și alte obiecte de artă și de lăksă foarte prețite kare provină din Kina (chinoiserie); felărimi de ăesări inventate acolo și c. l. t. Dar pe kăndă Europeană este ză kămpărtăș ama de zăne pentru Orientală, celă din răsă kămpărtăș foarte pūină de la Europei, fiindă kă pe d'o parte klima lă cea kală lă skăte d'o mătă de obiecte în raportă mărșării și ală îmbrăkămintei kare sântă foarte treăințose pentru ză lokătoră din klimele reci.* Efektă așestei circumstanțe este kă, în komăciș între Europa și Asia, Europa skoate mătă metale

* *Notă.* Statistică Angleză aș kalkălată, kă în India ză omă kăte pentru îmbrăkămintea sa pe ană, ză peste ală, nămai ză sixpense, adică 70 de parăde!

новиле în formă de vani pentru plata produselor Orientale, pe rând din Asia nu vinde vani în Europa, fiindcă Asia nu are produse de produse, nici industriale, nici agricole ale Europeilor, prin urmare nu cămătar nimic de la ei. Chiar Montesquieu (esprit des lois XXI c.) zice: „India va rămâne pentru Europa aceea ce a fost totdeauna, adică: un canal pe unde se scurge metalele noi.” Humboldt observează că din 43½ milioane Piastre (spaniole) care au intrat în țările noastre astăzi secolul din America în Europa, numai 18 milioane au rămas aici, pe rând 25½ milioane s-au dus la Asia, adică la India și China.

Aici însuși observăm o circumstanță remarcabilă în rapoartele valorii relative între amândouă metalele noi, adică între aur și argint. Pe rând în Europa raportul de valoare al aurului față de argint, este egal cu 1:15, adică pentru un dram de aur, primim 15 dramuri de argint, prin urmare raportul este de 15 ori mai puțin de cât aurul, în Asia din contra raportul acesta este invers 1:10 sau 1:9 (China), adică pentru un dram de aur primim numai 10 sau 9 dramuri de argint, prin urmare raportul este în Orient mult mai scăzut de cât în Europa, și așa a fost totdeauna.

O consecință din aceasta este că națiunile care au mai puțin aur și comerț mare cu Asia, trimită drept plată argint dar nu aur, care e din urmă mai puțin profitabil de cât la noi. Asta era și cazul cu Anglia și India s-a mers în urmă rădă și așa de extraordinar ca acum, datorită exportării argintului la Orient a luat dimensiuni foarte considerabile, în cât s'a înmulțit prea mult câștigul argintului ce se află în Europa.

Statisticii au calculat că, de la anul 1492 (când s'a descoperit America) până

la 1848, s'a exportat de la Europa la Asia aur și argint pentru 15 miliarde (15 mii de milioane) franci, între care numai un miliard de aur și 14 miliarde de argint s'a adăsat de la Europa la Asia. Mai că seamă de la 1852 până la 1855, cât a dusă resursele Orientale, s'a dus de la Europa la Asia sume imense de argint care nu se vor mai întoarce nici o dată; căci Asiatul nu numai că cămătar foarte puțin de la Europei, apoi și el nu se cămătar de bogăția ce posedă, căci sistemul de tiranie și de despotism ce domnește acolo, mai că seamă în China, Japonia și India, face ca neferiților să se deshoace pe șiruri lor rând s'a îmbogățit, și așadar după urmele vanii lor ca să nu văzăm lumea și stăpânirea cu sântă bogăție. Dar că multimea de talere și de franci care s'a dus în anii după urmă de la Europa la Asia, nu se vor mai întoarce nici o dată în patria lor; de aceea este acum o lipsă de argint foarte simțitoare în Europa. Urmele rezultate statistice sânt foarte remarcabile în rapoartele kestionei noastre:

În anul 1848 până când nu se descoperise imensele state aurifere din California și Australia, toate Europa împreună cu America posedau 11 miliarde franci în aur și 33 miliarde franci în argint. De atunci s'a kimentat din numărul aur pentru 3 miliarde și argint numai pentru un miliard franci; tot în acest timp s'a exportat la Asia aur pentru un miliard și argint pentru 14 miliarde, prin urmare se află acum în toate Europa și America, după calculul bun, aur pentru 13 miliarde și argint pentru 20 miliarde franci. Așa dar lumea civilizată (Europa și America), sânt acum cu 4 miliarde (4 mii milioane franci) mai bogate în metale noi de cât era la anul 1848, că toate acestea cu multe miliarde de argint mai s'au dat de cât atunci.